

Joachim Stockmann

Programma, Quo Rector Universitatis Rostochiensis Joachimus Stockman, Med. D. & Profess. Ad iusta Exequialia Quae luveni ... Henrico Brockes/ Consulis Reipub. Lubecensis Magnifici Filio desideratissimo, Nomine ... Parentis, Vir ... Dn. Nicolaus Schütze/ I.U.D. ... Hodie hora prima in templo Jacobaeo parabit Omnes Universitatis Cives officiose ac peramanter invitat

Rostochii: Kilius, 1644

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn747416370>

Druck Freier Zugang

Stockman, J.,

in H. Brockes.

R. 1644.

78

PROGRAMMA,

8.

Quo

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

JOACHIMUS
STOCKMAN,

Med. D. & Profefs.

Ad iusta Exequialia

Quæ

VENI LECTISSIMO, AC AMORE
VIRTUTIS FLAGRANTISSIMO

HENRICO
BRÜCKEL

Consulis REIPUB. LUBECENSIS Magnifici

Filio desideratissimo,

Nomine mœstissimi Parentis, Vir Excellentissimus

DN. NICOLAUS Schûke / J. U. D. & Professor, Capituli Lu-

becen. Syndicus prudentissimus, Collega noster honorandus, Adfinis

& Hospes piè defuncti,

Hodie horâ primâ in templo Jacobæo parabit.

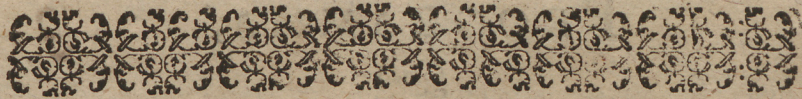
Omnes Universitatis Cives officiosè ac peramanter invitat.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Academia Typographi.

ANNO M. DC. XLIV.

78

Ovimus satis fallacem, incertam,
vanam & instabilem esse vitam no-
stram mortalem, instar rapidissimi
fluminis, instar amentati jaculi, in-
star sagittæ e manu potentis, ad mor-
tem decurrentem. Quod adeo verum experimur,
ut pro Euripidis sententiâ, *nemo vivens de crasti-
no sit securus*. Hoc est, quod vitam nostram So-
phocles *simulacro, pulveri, & umbræ* comparavit.
Hoc est, quod Varro vir doctissimus eleganter (ut
omnia) hominem *bullam* nominare consuevit.
Sicut enim in aquis agitatis, bullæ & velut tuber-
cula erumpunt, mox autem evanescunt: ita, quo
momento miseri mortales nascimur, mortis ca-
sibus sumus expositi, ut meritò Ecclesiæ Pater.
Augustinus in ancipiti hæserit, hoc quod vivi-
mus ævum, mortalemne vitam, an vitalem mor-
tem appellaret; & ille naturæ scribe Plinius, opti-
mum esse dixerit, hominem aut non nasci, aut
natum quàm citissimè aboleri. Adeo natura non
tam parentem, quam severam novercam se no-
bis exhibuit. Sed quid verbis prolixioribus opus
est? Satis luculentum vitæ caducæ, humanæq;
fragilitatis exemplum in se ipso nobis hodiernâ
die, proh dolor! exhibet LAUDATISSIMUS JU-
VENIS,

VENIS, ad gloriā ac decus nato, Henricus **Brockes**/
quem properantior vis & inclementia Fati, ver-
nantem flore jucundæ juventutis, non absque in-
genti Academiæ mœrore rapuit. Qui Anno 1624.
die 27 Januarij, post secundam horam matutinam
quadrante elapso, vitam hanc mortalem auspica-
tus est, Parentibus ac majoribus clarissimis, Patre
nimirum OTTONE **Brockes** Consule Urbis prima-
riæ Imperialis Lubecæ Magnifico adhuc super-
stite, quem supremus rerum Arbiter diutissimè
ac felicissime mortalium consortio convivere
patiat, animitus vovemus. Matre GERTRUDE
zur **Straten**/ sexus fœminei decore eximio. Avo
Paterno DN. JOANNE **Brockes**/ tum temporis Lu-
becensis Urbis Consule primario, contra Suecos
Admirali strenuo; cujus filius alter, à quò p.m.
juveni defuncto nomen fuit DN. HEINRICUS
Brockes itidem Consul prudentissimus celebri-
orem se ac majorem, ob Cedro digna facinora apud
exteros quam domesticos reddidit. Aviā pater-
nā CATHARINA **Koenen** / Matronā virtutum,
splendore illustri. Avo maternō DN. JOANNE
zur **Strassen**/ primario & opulento Urbis Lube-
cæ Cive, quem mors in flore ætatis è numero vi-
ventium sustulit. Aviā maternā MARGARETA
Oldenses. Priore Proavo paternæ lineæ DN. JO-
ANNE **Brockes** Consule Ploënsi meritissimo.

Secundò Proavò paternæ lineæ DN. CONRADO
Köene Cive Lubecensi: cujus Uxor nostriq; piè de-
functi Proavia ELISABETHA, DN. DIETERICI Hur-
pen/ Consulis quondam Lubecensis erat filia, vir-
tutum eximiarum matrona. Primò maternæ li-
neæ proavò DN. HEINRICO zur Strassen/
præcipuè suo tempore Lubecensi Cive. Secundò
ejusdem lineæ proavò DN. HERMANNO Olden-
sees/ primariæ olim prosapiæ in Urbe BREMEN-
SI Viro, Cujus conjux nostri devote demortui
proavia ELISABETHA DN. BARTHOLOMÆI Tim-
appel Consulis quondam Lubecensis & Admira-
lis, procellis maris (ó tristia fata) in navigatio-
ne obruti, & in Bornholm sepulturæ mandati,
erat filia, fœmina animi dotibus nunquam satis
commendata. Non satis est, progenitores citasse,
ad illustrandas nostri defuncti laudes, quorum fa-
mam nunquam per malitiam aut inertiam deco-
xisset, sed eam factis non acquiescens claritudini
eorū auxisset. Proximū quoq; sanguinem Fratres
videlicet honestâ recordatione prosequar, nem-
pe JOANNEM jam Lubecæ, OTTONEM jam in Hispa-
niâ, utrūq; superstitē, ac spem Brockesianæ gene-
rositatis sustinentem. Quorum coronam floridā
tanquā Rosæ fragrantēs exornant quinq; sorores
MARGARETA CONJUX CONRADI zur Helten Civis
Primarij. CATHARINA CONJUX Jürgen Bartels
Civis

Civis etiam Lubecensis celebris. GERTRUDIS,
CONJUNX HIERONYMI von Dorn/ Equitis. ANNA,
CONJUNX EBERHARDI Wendentopff/ J. U. Doctoris
& Practici in Ducatu Holsatiæ excellentissimi.
MAGDALENA, CONJUNX Hemming Pauelfse/ patricij
Lub.; quibus, omnibus O utinam, fortunarū hu-
manarum dispensator largiatur tantum, quan-
tum animo cogitant, & votis exoptant. Potuit
quidem piè defunctus de tantis majoribus, Fra-
tribus, sororibus, Affinibus, Amicis, gloriari, & se-
se magnificè efferre. Sed maluit splendorem ge-
neris propriis virtutibus illustriorem reddere.
Quamobrem ab ipsâ juventute totum se pietatis
Numinis divini assiduo cultui, erga parentes re-
verentiæ, devovit, Lubecæ studiis diligenter
incubuit; & inter suos coætaneos, tum ingenij
acumine, tum aliis præstantibus animi dotibus
adeò effulsit, ut eum amantissimus & nunc do-
lentissimus parens, velut charissimum pignus, ad
omne decus principale, ad virtutes regias sedu-
lò institui curaret, eumq; ad hanc nostram Acad.
Rostochiensem; velut ad eruditionis sacrarium,
omniumq; disciplinarum emporium, summâ
animi voluptate amandaret, ut strenuè Jurispru-
dentiæ operam navans, publicis postmodum
privatisq; muneribus obeundis Rempublicam
ornare possit, vestigiisq; Laudatissimi DN. HEIN-

RICI Broches insistens, regendo populo, urbiq; ad-
ministrandæ præesse mereatur. Sed pestilens Par-
ca invidit Parentis nunc mœstissimi sublimi spei,
Invidit Fratrum, sororum, affinium, amicorum,
summæ expectationi, eumq; ex albo mortalium,
præter spem & expectationem omnium, erasit.
Ad subdoli enim hostis, quem in sinu aliquandiu
gestaverat, continuæ scilicet febris inopinatum
impetum primum sensu, eoq; ipso viribus statim
collapsis, primò Februarij ita prostratus est, ut
septimo ejusdem Februarij horâ mediâ octavâ
matutinâ, morbi violentiâ superatus, mortali-
tatem deponeret, ac spe æviternæ gloriæ tanquã
loricâ indutus, inter preces & lacrymas astan-
tis, Reverendi Clarissimiq; Viri Dn. M. JOA-
CHIMI LUTTKEMANNI, Collegæ nostri ho-
norandi, quem pridie etiam præsentem de exhi-
bendâ sacrâ Cœnâ compellaverat, inter gemitus
Medicorum & amicorum, postquam hic viven-
do ætatem explevisset annorum XX. & dierum
fermè undecim, animam placidè exspiraret, per
totum corpus apparentibus quidem, sed ad ple-
nam expulsionem exhibita medicamenta con-
temnentibus Variolis, lue illâ teterrimâ, & non
ulli morborum monstro secundâ. Cujus tam
celeri ex hoc mundo abscessu, velut gravissimo
vulnere afflictus quidem es Parens magne, cum
super-

superstite prole, cum defuncti affinibus & amicis, & non tantum ignosco tristitiæ & ægritudini, sed officij & pieratis gloriam tribuo. Verumtamen mentem suam ita colligere & componere te Vir prudentissime cum omnibus tuis decet, ut cogites, Divini Numinis voluntate, quidquid factum, evenisse. DEUS est, qui vitam mortesq; omnium dispensat pro arbitrio. Ei consilij sui rationes probè constant; quas quia mutare aut corrigere est nefas, feras oportet animo placido & non reluctanti. Enavigavit suavissimus tuus filius HEINRICUS Brocks è terrarum syrtibus, & vitæ hujus periculosos scopulos prætervectus nunc optatissimâ statione perfruitur. Quoties ergo recursabit cura.

Quæ nunc te coquit, & versat sub pectore fixa
Unicum afflictæ mentis perfugium CHRISTUM JESUM accede, & ad minuendam jure meritò animi ægritudinem, cogita, non quid amiseris, sed qualibus bonis fruatur optimus filiorum, quem amissum luges; nec minus illius commodo, quam jacturæ tuæ sensu commovearis.

Hujus lectissimi Juvenis corpus, diversorium insignis animæ, quandoquidem hodiernæ diei horâ primâ pomeridianâ, tumulo in templo Jacobæo parato, componi debet; Ubi resurrectionem præstolabitur, in quâ jura factorum vivis & mortuis

mortuis præbebit Judex æquissimus. Omnes jurisdictionem Academicam agnoscentes, Dn. Professores, Doctores, Verbi divini præcones, Magistros, & nobilissimam Studiosorum cohortem amanter rogo & sedulò hortor, ut illud ad prædictæ S. Ædis sepulchrum frequentes deferatis, & Juveni præstantissimo Splendidissimâ solemnitate exequias eatis. Justissimum enim est, juxta persolvere laudatissimo Juveni, æquissimum est immortalis recordationi membri Acad. dicare honorificû hoc ac supremû observantiæ monumentû, eoq; ipso Parente mœstissimû, fratres, sorores, Affines, amicos afflictissimos præclarè de Repub. Lubecensi, de Literatorum Ordine promeritos solari, quorum ægritudinem absq; dubio non mediocriter leniet nuncius funeris, Beati HEINRICI Brokes pompâ honorificâ in Urbe Rostochiensî à Civibus Academiae elati, tantiq; honoris à selectissimo Civium Acad. catu illi exhibiti, cujus dulcissimâ præsentia ac societate, prolixius frui, aspera fata non permiserunt.

P. P. Rostochij sub sigillo Universitat.

16. Februarij. A. D. 1644

*Convenient Universitatis Cives hodie, horâ
primâ, in templo Jacobæo.*

✂ (O) ✂

superstite prole, cum defuncti afflic-
tis, & non tantum ignosco tristiti-
dini, sed officij & pieratis gloriā
rum tamen mentem suam ita collig-
ponere te Vir prudentissime cum e-
decet, ut cogites, Divini Numini
quidquid factum, evenisse. DEUS e-
mortesq; omnium dispensat pro
consilij sui rationes probe constan-
mutare aut corrigere est nefas, feras
mo placido & non reluctanti. Enav-
simus tuus filius HEINRICUS Broctes
syrtibus, & vitæ hujus periculosos se-
tervectus nunc optatissimā statione
Quoties ergo recursabit cura.

Quæ nunc te coquit, & versat sub pe-
Unicum afflictæ mentis perfugium
JESUM accede, & ad minuendam
animi ægritudinem, cogita, non quod
sed qualibus bonis fruatur optimu
quem amissum luges; nec minus illu-
do, quam jacturæ tuæ sensu commo-

Hujus lectissimi Juvenis corpus,
insignis animæ, quandoquidem ho-
horâ primâ pomeridianâ, tumulo in
cobæo parato, componi debet; Ubi
nem præstolabitur, in quâ jura fato

